

lib. 3. q. 33. n. 13. Barbos. d. alleg. 107. n. 16. Beller. dis-
quitor. Clerical. part. 1. tit. de favor. Clericor. rear. §.
1. n. 21. Ricc. in prax. aur. resolut. 387. n. 2. Pet. Greg.
syntagmat. jur. lib. 3. c. 4. nn. 3. Clar. d. §. fin. q. 80.
nu. 5. ubi Baiard. n. 1. Aviles in c. 12. Prator. verb.
Camara. n. 4. Bobadill. n. 199. ubi plurimi lit. F. Sed
et Episcopus, vel Ecclesia Cathedralis Fiscum ha-
bere dicatur, non tamen ei privilegia Fisci Regii
conceduntur, ut advertunt Merlin. Bobadill. &
alii, ac diximus lib. 1. c. 16. n. 3.

Ibi : Sic predictam opinionem.

128 Episcopus, aut ipsius Vicarius potest Fiscalem
creare, ac publice constituere, quae res Ecclesiasticas
tueatur, ac virtus subditorum arguit, vel denuntiat,
Bernard. Diaz. in prax. c. 5. Praeposit. in c. de accu-
satione 2. q. 8. Paz in prax. tom. 1. prælud. 4. nu. 4.
Debet esse in Sacris constitutus, Paz n. 6.

Ad Num. 12.

128 Bona Clerici, qui in haeresim labitur, ex benefi-
cio Ecclesiastico acquisita, Fisco minimè cedunt;
sed Ecclesiae, cuius intuitu obvenierunt, reservantur;
Sanch. in Decalog. lib. 2. c. 20. n. 24. Farin. de heres. q.
190 §. 11. n. 155. Barbos. d. allegat. 107. n. 17. Clar. in
prax. §. Heresis. n. 13. Cald. Pereir. in l. unic. part. 5.
n. 7. c. ex delict. defuncto. Peregrin. de jur. fisc. lib. 5.
tit. 1. n. 97. Pat. Vazq. in 1. 2. q. 96. art. 5. dis. 196. c. 2.
n. 19. Penna part. 3. comment. 154. Guttier. de delict. q.
43. n. 1. Canter. in questionib. crimin. c. 1. de heretic.
Cened. ad Decretal. coll. 55. n. 6. Et si pluribus Ec-
clesias interficerit, debent bona inter ipsas distribui,
Sanctarel. de heretic. c. 23. n. 2. Guttier. ubi proxime,
Farin. n. 157. Ratio est, quia in confiscazione non ve-
niunt ea bona, quae reus propter alterius prejudicium
ad haeresem transferre minimè valet, Pat. Suar. sup.
scilicet. n. 3. 4. Clar. d. §. fin. q. 78. n. 7. Bar. in l. eum
qui, in princip. ff. de interdict. & relegat. Sanchez sup.
c. 14. n. 5. & d. n. 24. Peregrin. d. tit. 1. n. 68.
Clerici autem in hujusmodi bonis nullum succel-
forem praeter Ecclesiam possunt habere, c. cum in of-
ficio 7. ubi D. Covar. de testament.

129 Ex quo premissa conclusio limitatur, ut non
procedat, quoties consuetudo obtinuerit, quod Cle-
rici de illis bonis possint in ultimo elogio disponi-
nere, prout apud nos observatur; dixi sup. lib. 1. c. 15.
n. 52. nam etiam bona ex beneficio acquisita Fisco
cedent, Guttier. sup. n. 2. Sanch. dicit. cap. 20.
nu. 25. Vazq. Penna ubi proxime, Azor. part. 1. lib.
8. c. 12. quæst. 14.

130 Patrimonialia verò, vel quasi (hoc est, quæsita
non ex beneficio, sed aliunde, ministerio spirituali),
ut prædicatione, Sacrorum celebratione, aut ad-
ministratioen sacramentorum, ut explicat Sanchez
n. 1. Farinac. n. 154. ad Fiscum Ecclesia Cathedralis,
cui Clericus haereticus adscriptus est, pertinent
de jure; Sanch. n. 26. Peregrin. lib. 4. tit. 5. n. 31. Gut-
tier. n. 2. Zabarel. in Clement. 2. §. Porro. n. 3. de her-
etic. Bernard. Diaz cap. 124. ubi Salced. lit. F. Burfat.
conf. 43. n. 37. 38. lib. 1. Farinac. n. 158. Sanctarel. ubi
sup. Bobadill. n. 201. Barbos. sup. n. 17. Decian. tract.
crim. lib. 5. cap. 44. n. 2. Greg. Lop. in l. 2. glof. 4. tit. 26.
p. 7. ubi notat, quod etsi per eam constitutionem, &
l. 7. tit. 7. p. 6. quibus consonat Aut. Idem est de
Nestorianis, C. de heretic. cautem sit, ut nisi intra
annum Ecclesia bona Clerici petierit, Fisco Regio
deferantur; id nullum robur obtinet, quoniam Prin-
cipes secularres nihil in Ecclesia præjudicium sta-
bilire possunt; cap. quæ in Ecclesiast. 7. cap. Ec-
clesia Sanctæ Mariae 10. ubi notatur de constitutio-

nib. Penna sup. q. 109. cōment. 158. Farin. n. 174. Quod
verum est etiam quoad bona quærenda, Thom. Del-
bene de immunit. Eccles. tom. 1. c. 8. scilicet. 6. n. 1.

Ibi : Bona autem laici.

Bona haereticorum Fisco Regioni applicantur, cap. ex-
communicamus, et primo, §. Dannati, de haeretic.
l. 1. tit. 3. lib. 8. Recopil. ubi Azeved. nu. 221. l. 2.
dicit. l. 7. Partit. & ibi Greg. Lop. Guttier. quæst. 44.
nu. 1. Bobadill. nu. 201. in fin. Carrer. tract. de
haeretic. nu. 135. vers. Ita tamen, Ant. Gom. varia.
lib. 3. c. 2. n. 1. vers. Item etiam, Guid. Pap. decis.
76. n. 1. Clar. d. §. Heres. n. 13. Farin. n. 164. Boiss. in
prax. tit. de haeretic. nu. 33. Eymeric. in director. In-
quisitor. p. 3. n. 112. vers. Quod bona laicorum, Foller.
in prax. crimin. in fragment. nu. 10. Navar. conf. 20.
nu. 1. tit. de haeretic.

Circa haec notandum est, quod quamvis haereticus sit
vassallus Ducis, Comitis, alteriusve Pro-
ceris, qui superiore Principem recognoscunt, bona
confiscata non eisdem, sed Fisco Regioni defen-
duntur; Bobadill. lib. 2. c. 16. nu. 110. ubi plures lit. B.
Guttier. sup. n. 3. Azev. in dicit. l. 1. nu. 222. Si-
manc. de Cathol. infit. c. 9. n. 128. Cantera sup. nu.
42. de quo Farin. n. 167.

Præterea oportet advertere, ut, si reus bona ha-
berit apud varias Provincias, quæ diversis Princi-
pibus Supremis subjiciuntur, unusquisque percipiat
quicquid in suo Principatu reperitur; Guttier. n. 4.
Simanc. n. 129. Canter. ubi proxime.

Ibi : Sed quod bona immobilia.

Hanc & alias DD. opinione, ac Provinciarum
consuetudines circa applicationem bonorum, quæ
propter haeresim confiscantur, refert latissime Farin.
ex nu. 175. ubi assertit oportere, ut Pontificia
functione talis controversia decideretur, ambigui-
tasque cessaret. Et de distinctione inter mobilia, &
immobilia, Baiard. nu. 2. Farin. nu. 159. Guttier.
num. 3.

Ibi : Quin, & ipse Felinus aseverat.

Extravagans constitutio, cuius in presenti D. 135
Covar. meminit, incipit: Ad extirpanda, fuit edi-
ta ab Innocentio IV. anno 1252. ejusque literam à
vers. Teneatur, ubi de triplici hac divisione agitur,
refert Farin. n. 176. & n. 178. vers. Et de hac, alteram
Pontificiam sanctionem adducit, qua eadem distri-
butio præcipitur.

Ibi: Quod minimè servatur saltem in Hispania?

In Hispania, ac novo Indiarum Orbe, Regio 136
Fisco quæcunque bona haereticorum, tam Cleri-
corum, quam secularium, etiam ex beneficio Ec-
clesiastico acquisita, fine distinctione deferuntur;
nam ita consuetudine obtentum est, quæ quoad
hanc bonorum applicationem est observanda, ut
plurimis laudatis probat Farinac. n. 187. de quædæ
agit n. 188. Sanchez n. 26. Clar. d. n. 13. Tusch. lit. H.
concl. 202. n. 15. Azev. n. 221. Simanc. n. 131. Param.
de origin. offic. Sanct. Inquisit. lib. 2. tit. 1. c. 2. n. 14. Na-
var. d. conf. 20. n. 1. Guttier. n. 4. cum seqq. Cant. sup. n.
41. & 42. Vela de delict. c. 14. de haeretic. vers. Apud
nos tamen, Salced. ubi sup.

Reges tamen Catholicos nullum sibi lucrum per-
cipiunt, sed damnatorum bona liberaliter Sancto
Officio ad ejus sumptus concedunt: ut in secunda
instructione Hispalensi dispensetur; & ita observari
testan-

testantur Simanc. n. 1. 132. Canter. ubi proxime,
Azeved. dicit. nu. 221. Guttier. nu. 5. Quo obviandum
est, qui minus recte de ea consuetudine
sentiunt.

138 His pro coronide addendum est, quod notat Bald.
in l. 1. C. de Summa Trinit. Decian. d. lib. 5. c. 25. n. 2.
quos, & alios refert, Bobadill. d. cap. 17. n. 20. l. 2. fin.
scilicet, quod si Inquisitores, vel alii Judices Ec-
clesiastici omiserint in sententia adversus haereticum
bonorum confiscactionem, poterit n. hilominus
secu aris Judex bonorum condemnationem facere,
ubi ea ad Fiscum Regium spectant. Sed hoc super-
fluum videtur, nam ex quo aliquis haeresis damna-
tur, omnes penas haeresis legibus impositas con-
trahit, quamvis Judex nullam expellerit, l. 1. §. Sed
non ut que, ff. ad Turpilian. Paz in praxi tom. 1. p. 5.
c. 3. §. 12. n. 96. Maximè cum confiscação haereticoplo
jure contingat, c. cum secundum 19. de haeretic. in 6.
Sanchez sup. c. 14. n. 1. Igitur postquam Judex Ec-
clesiasticus declaraverit quemquam haeresim per-
petrare, etiam nulla confiscactionis facta mentione,
poterit Fiscus ejus bona apprehendere: quod in ultimi-
mis verbis proxime allegati textus aperte demonstratur,
ibi: Sententia super eodem crimen fuerit
promulgata, nec specialis pronunciatio super con-
fiscactionis desideratur.

A D C A P U T X.

Crimen semel in judicium deductum quando
itterum obici ad punitionem possit.

S U M M A R I U M.

- 1 Interpretæ legendi congeruntur.
- 2 De crimine absolutus legitimè, vel damnatus, pro
eodem molestari non potest.
- 3 Ea exceptio litis ingressum secundo accusatori pre-
cludit.
- 4 Absolutoria sententia aliquando complicita prodest.
- 5 Absolutoria in populari actione ceteris actionem tollit. Idem est in eis, quæ adversus electum
objiciuntur.
- 6 Reus quibus de causis definitivè absolvatur.
- 7 In dubio presumitur absolutus, quod probatum cri-
men non est.
- 8 Ab instantia liberatus jure de eodem crimen denuò
arguitur.
- 9 Quandiu licet accusationem repeteret.
- 10 An licet primo accusatori?
- 11 Quando definitivè absolutus possit iterum accusari,
§. nu. 12. cum seqq.
- 12 Actio civilis quando præjudicet criminali accusa-
tioni.
- 13 Liberatus à delicto per Principem, grātia, vel pe-
culia, deinde molestari pro ipso non potest, nu.
19. 20.
- 14 Absolutio in foro anime accusationem non impedit,
num. 22.
- 15 Blasphemus in foro exteriori punitur, et si quoad
internum sit absolutus.
- 16 Per Baptismum delicti præteriti remissio quod fo-
rum externum non conceditur.
- 17 Quod forum poli peccata omnia prorsus delentur.
- 18 Indice procedente per viam inquisitionis, vel de-
nunciationis, absolutus iterum ex eodem delicto
inquietari non debet.
- 19 Quid de crimine per exceptionem objecto, n. 28.
- 20 Transactione judicio criminali finito, reus ob idem
crimen trahi ad judicium potest, de quo ad n. 32.

Circa materiā capitis hujus latè differunt Gre-
gor. Lop. in l. 2. tit. 1. part. 6. Farinac. in prax.
crim. tom. 1. quæst. 4. Decian. tract. crimin. tom. 1. lib. 3.
cap. 30. Cardin. Tus. h. præficar. concl. tom. 1. litt. A.
concl. 35. Caball. resolut. criminal. cas. 93. Octav. an.
Spathar. in aur. me. mod. corrig. Regular. tract.
IO. cap. 12. 13. Guazzin. de defensione, reor. defens. 2.
cap. 7.